

Skriftlig begrundelse:

Der findes for tiden en række forskellige fri-, rabat- og tilskudsrejseordninger for unge. Soldater rejser således nu helt frit mellem hjemby og kaserne under orlov, mens studerende ved forevisning af særlig legitimation, der udstedes af studenterrådene, kan rejse med 25 pct. rabat. Andre unge under uddannelse, derunder lærlinge, kan efter trang i henhold til særlig lovhjemmel modtage tilskud til dækning af bl. a. visse daglige rejseudgifter. Desuden findes nogle rabatorordninger for skoleelever, der foretager daglige rejser.

Bortset fra soldaternes rejseordning forekommer de forskellige ordninger unødigt besværlige at administrere, ligesom ordningerne betyder en forskelsbehandling til ugunst for lærlinge i forhold til studerende. Man bør måske derfor overveje, om der ikke kunne gennemføres frirejse eller rabatrejseordning for alle unge under uddannelse, f. eks. ved forevisning af et særligt rejsekort, og således, at den eventuelt kan administreres af DSB selv uden unødigt besvær for skolemyndigheder, elevråd, stipendieudvalg o. lign.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Spørgsmålet om rejseordninger for unge under uddannelse er der med rette megen interesse for. Jeg besvarede for få måneder siden et lignende spørgsmål som det, hr. Jens Frandsen nu har stillet. Spørgsmålet var dengang stillet af hr. Dupont, og som jeg dengang nævnte, er jeg ikke i tvivl om, at det i masse af tilfælde er de geografiske forhold, afstanden til uddannelsesstedet, der er den største hindring for en uddannelse, og som giver størst forskel i muligheder for de forskellige grupper af unge. Der eksisterer ganske rigtigt, som hr. Jens Frandsen har nævnt i sin motivering, mange forskellige befdringsordninger for unge under uddannelse. Jeg kan tilføje, at der på flere områder er reformer på vej.

For elever i den undervisningspligtige alder og på 8.-10. klassetrin er der i folkeskoleloven hjemmel til at sørge for befdringsordninger. Disse ordninger blev meget omhyggeligt drøftet i det folketingsudvalg, der i samlingen 1965-66 arbejdede med ændringerne til folkeskoleloven. Det var bl. a.

problemerne i forbindelse med særlig farlige vejstrækninger, der blev drøftet ved den lejlighed, og jeg har lovet det pågældende folketingsudvalg at arbejde videre med disse problemer med henblik på en afklaring af en eller anden art i løbet af denne vinter. For lærlingene findes der regler dels om godtgørelse i forbindelse med den daglige transport fra hjem til lærested, dels om transport fra bopæl eller lærested til handelsskole eller teknisk skole. Der findes også bestemmelser om rejsegodtgørelse i forbindelse med rejser fra hjemsted til centralskoler, hvor lærlingen bor i en kortere eller længere periode. Derimod findes der ingen almindelig befdringsordning for gymnasiasterne, der altså her er ringere stillet end lærlingene. Jeg siger det, fordi hr. Jens Frandsen i sin motivering siger, at disse ordninger er til ugunst for lærlingene, men her er det altså gymnasiasterne, der er sorteper. Som nævnt i mit svar til hr. Dupont i oktober arbejder vi i ministeriet med regler om en almindelig befdringsordning for gymnasiasterne, og jeg kan i dag tilføje, at vi stiler efter, at denne ordning skal have virkning fra det skoleår, der begynder efter sommerferien, og at denne ordning vil blive bygget op efter samme mønster som lærlingenes rejseordning.

Ud over disse, om jeg så må sige mere officielle ordninger, findes der, som hr. Jens Frandsen også var inde på det, en række rabatorordninger, som der er truffet aftale om mellem forskellige organisationer af unge under uddannelse og generaldirektoratet for statsbanerne. Disse ordninger omfatter ikke f. eks. lærlinge og gymnasiaster. Hr. Jens Frandsens forslag om for alle unge under uddannelse at gennemføre en rabatorordning, der eventuelt skulle kunne administreres af DSB, vil ikke løse alle de her omtalte problemer. Der er jo nemlig adskillige områder i landet, hvor den befdring, der i dag gives tilskud til, ikke drives af statsbanerne, og der gives jo f. eks. også under den nuværende ordning tilskud til unges brug af eget befdringsmiddel, så alene af den grund kan DSB ikke blive eneadministrator af en stor samlet rejseordning, sådan som hr. Jens Frandsen er inde på det. Vi bør vel også have i tankerne, at der er andre økonomisk svagt stillede samfundsgrupper, som vil have vanskeligt ved at ac-